

Είς ημέρας ἤλθε πόνου
κι ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου.

Μὲ τί λαχτάρα μωστικῇ, μὲ τί χαρὰ καὶ πόνο
θὰ ξαναγύρισες στὴ γῆ, ποῦ δὲν τὴν εἶδες χρονο.
Ὅσο σ' ἐξέγκαν ἐκεῖ τὰ ξένα τὰ παλάτια
τόσο θὰ κούτταζες ἐδῶ μὲ τῆς ψυχῆς τὰ μάτια,
γιατὶ σὲ τούτῃ τὴν γωνιά, στὴν πρώτη σου κοιτίδα,
θὰ ἔβριξ ἀγάπη μοναχά, παλάτι καὶ πατρίδα.

**Πολλὴ μαυρίλα,
πούγινε νύλα.**

Φ. —

Ὅποτον μέγα γεγονός...
δηχλή' στὸν αἰθέρα...
σήμερα μαύρος οὐρανός,
σήμερα μαύρη μέρα.

Σήμερα σκέπη μελανὴ
σὲ κάλπας ἀπλωμένη,
σήμερα βγαίνουν τραπὸ
καταμουτζουρωμένα.

Ἢ μούντζαις, ποιδιαν συχνά' στῆς κλασικῆς μας μοῦρας,
γὰ τούτους, Περικλέτο μου, γι' ἤγανε μουντζούραις.

Ὅργη λαοῦ, λαοῦ θυμὸς,
μεγάλο πανηγύρι...
σήμερα μέλας ποταμὸς
τὰ πάντα παρὰσφει.

Μέσα σὲ μαύρη θάλασσα μεγάλο ναυαγο
ζητοῖνε νάβρου γῆ.
Μαύρης θαλάσσης κίματα
ἔδω κι' ἐκαὶ σκορπίαν
κ' αὖ παλὰ συνθήματα,
ποῦ πέρασαν καὶ πάνε.

Μέσα σὲ μαύρη θάλασσα βουτοῦν πολιτικοί,
ποῦ' μαύρισαν τὰ μάτια μας μὲ τὴν ρητορικὴ.
Μέσα σὲ μαύρη θάλασσα βουτοῦν καραδοκῆδες,
ὅπου σὲ ξέραις ἔρριξαν μὴ σκαμπαβία σάπια,
κι' ἐτίθοναν βρὲ Παριζιῶ, κι' ἐμάς τοὺς κωκοροφήδες
μὲ γκατρούρα τοῦ καιροῦ καὶ μάρπη' Ἀλέξη χάπια.

Γιὰ κίττα, Περικλέτο μου... μαύρης θαλάσσης φρέκη
καὶ μαύρα σήμερα βουτὰ
τρομάξουν μούτσουνα τραπὰ
ποῦ τοῦτο τὸ Ρωμαίικο τὸ πέρνου γιὰ τοιφλίκι.

Σήμερα φεύγουν ἐνεῖρα καὶ βγαίνουν δια φροδα...
πολλὴ μαυρίλα' πλάκωσε μαύρη σὰν καλζακούδα.
Σήμερα μαύρος κοπετός, σήμερα μαύρη λαύρα,
σήμερα πύκια πράσινα πέφτουνε κάτω μαύρα.

Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου χίλια κι' ἑνακόσια δέκα
ἐμαυρίσθηκαν ἐκεῖνοι, ποῦ μὰς κάνουν τὸν γχιζολέικα.
Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου κουδουσίανε κουδούγια,
στάνας' λούφαζαν τραναῖς,
καὶ φωνάζανε φωναῖς
οἱ συνδυασμοὶ τοῦ πύκου πὲς τὰ βρήκανε μπασιτοῦγια.

Βλέπω γύρω μου κι' ἀκούω συμπόλιτας σεβαστοὺς
νὰ φωνάζουν μαυρο δὲς τοὺς,
νὰ μαυρίζουν τοὺς γνωστοὺς
καὶ ν' ἀσπρίζουν τοὺς ἀγνωστοὺς.

Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου γίνηκαν οπουδαῖα κέζια,
κι' ἔλεγαν οἱ Παλικοὶ
ὅτι δὲν θὰ πιάσουν μπάζα
οἱ καμμέν' οἱ λαῖκοι.

Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου πτώκας καθεμῆς φωνάκη,
θερὸς ὀχωρῆτους τοὺς καθμένους... πᾶν τὰ σύμβολα τῶν κῆ
κι' ἀσπρπρόσποπος ἔδωκε κι' ὁ Μανώλης ὁ Μπανάκης,
ἀν κι' αὐτὸς ἔδω μὰς ἔλα μὲσ' ἀπὸ τὴν Ἀραπιῆ.

Χίλια κι' ἑνακόσια δέκα, ὅτ' ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου
βρόντησε λαὸς βροντῆ,
κι' ἔγιν' ἕνα πατριῶν
μὲς ψηφοφορίας νύλα καὶ καθ' ἕνα πρωτακούστου.

Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου γίνηκε ἕνας κοπετός,
κι' ἀσπρισαν τὸν Ζερβουδάκη, ποῦν Ἀγύπτιος κι' αὐτός.
Κι' ἔλεγαν οἱ πικροφάραι: ταῖμνιο τοὺς πᾶνει
κι' ἀσπρους βγάξουν ἄουσι εἶναι μὲσ' ἀπὸ τὴν Ἀραπιῆ;
κι' ἔλεγαν μὲ μαύρο κλάμμα μαυρισμένοι καπετάνοι:
βάλτε μας σὲ μὴ βάρκα μὲ σκράντα θρὸ κουρητὰ,
κι' ἄρον ἄρον στελεζέτ'ε μας καὶ τοὺς θρὸ τοὺς τοεῖγκάδες
μέσα σ' τοὺς στραβαρπαδέες.

Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου βγάλανε καὶ τὸν Στρατοῦλη
καὶ τὸν κάνουν στρατὰ στρατὰ... βγάλανε καὶ τὸν Δρακοῦλη
τὸν συντάκτη τῆς Ἐρείνης' στῆς Ἀγγλίας τὴν Ὀξφόρδη,
ποῦ σὰν ἔμαθε πὸς λόρδα παῖζουν καὶ δικοὶ μας Λόρδοι,
ἄρχισε φωτογραφία νὰ διδάσκῃ νύκτα' μέρα
στὴν ἰαχὴν μας τὴν γαστέρα.

Στὰς ὀκτὼ μηνὸς Αὐγούστου βγάλανε καὶ τὸν Γιοζδέστου,
κι' εἶδαν πατριῶν δύναμεις
νὰ κινούνται μαύρα δόση
σὰν κι' ἔκεινο τῆς Βιρνάμης.

Ὅκτὼ μηνὸς Αὐγούστου, τῆς κέλπης τὴν ἡμέρα,
κι' ὁ Τσώρτσιλ τῆς Ἀγγλίας εὐρέθη' ἔδω πέρα,
καὶ μὲ τὴν Λαῖθη Τσώρτσιλ ἐγύρισε σ' τὰ τμήματα
κι' ἐκόνταξε τὸ πύκο καὶ τὰλλα τὰ συνθήματα.

Ὅκτὼ μηνὸς Αὐγούστου κι' ὁ Τσώρτσιλ μὲ τὴν Λαῖθη,
σεπτὰ πατιόντες ἔδω,
ἔμαθαν πὸς οἱ παῖδες τῆς εὐκλειδὸς μητρὸς
ἐμαύριαν ἀπάνους τοὺς παλαιούς σωτήρας,
καὶ πὸς ὁ Ζαβιτοάνος, εἰς τοὺς Κορφὸς γκατρός,
ἐπέρασε σ' τοὺς ψήφους τὸν Τζώρτζι τῆς Κερκύρας.